

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 20 ՅՈՒՆ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, րուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 75

ԱՍՏՈՒԲԱՇ Է ԱՇԽԱՐՀԻ ԴԱՏԱԲՈՐԸ

Գոհութիւն կը յայտնենք քեզի, ո՛վ Աստուած,
կը հռչակենք քու անունդ, եւ կը պատմենք սքանչելի գործերդ:
«Երբոր որոշած ժամանակս գայ,
եւ արդարութեամբ պիտի դապեմ, կ'ըստ Աստուած:
Երբ աշխարհը եւ անոր բնակիչները սասանին,
եւ հաստատուն պիտի պահեմ երկրին հիմերը:
Մնասպարծներուն կ'ըսեմ.- "կը բաւէ պարծենաք".
ամբարիշտներուն կ'ըսեմ.- "կը բաւէ հպարտանաք,
դադրեցուցէք ձեր ամբարտաւանութիւնը, գոռոգութեամբ մի՛ խօսիք"»:
Արդարեւ դապաստանը ոչ արեւելքէն կու գայ,
ոչ արեւմուտքէն, ոչ հարաւէն, ոչ ալ հիւսիսէն.
այլ՝ Աստուած է դապաւորը, որ մէկը կը խոնարհեցնէ ու միւսը կը բարձրացնէ:
Որովհետեւ Տիրոջ ձեռքին բաժակ մը կայ՝ բարկութեան թունդ գինիով լեցուն.
այդ բաժակէն խմել կու տայ երկրի բոլոր ամբարիշտներուն,
որոնք զայն պիտի քամեն իր մրուրով միասին:
Գալով ինձի, եւ յաւիտեան պիտի ցնձամ,
երգով պիտի ներբողեմ մեր հայրերուն Աստուածը:
Ամբարիշտները իրենց ամբողջ հպարտութեամբ պիտի խորտակուին,
մինչ արդարները զօրութենէ զօրութիւն պիտի բարձրանան:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԻԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

51 ԳԼՈՒԽ

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԱՆԱԶԱՌ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ (51:1-14)

Եթե Տէրը կ'օգտագործէ Բաբելոնը եւ Նաբուգոդոնոսորը որպէս դաստիարակիչ միջոց Իր ժողովուրդին, ապա ինչո՞ր դատաստան փեսնել կամ պարժել Բաբելոնը: Այնպէս կը թուի թէ Աստուած անաչառ է, սակայն այս հապուածը կու գայ ցոյց տալու թէ Աստուծոյ դատաստանները անաչառ ու արդար են: Թէ ինչո՞ր, ահա պարճառը. «Աղեղնաւորը պիտի լարէ իր աղեղը աղեղնաւորին դէմ, ու իր զրահը՝ հպարտացողին դէմ» (3 հմր): Պարճառը՝ հպարտութիւն: Առաւել եւս. «Որովհետեւ Իսրայէլն ու Յուդան իրենց Աստուծոնէն՝ Զօրքերու Տիրոջմէն չմերժուեցան, թէպէտեւ իրենց երկիրը Իսրայէլին Սուրբին դէմ յանցանքով լեցուեցաւ» (5 հմր): Ինչ որ Բաբելոն ըրաւ, նոյնը հիմա իրեն պիտի պատահի: Ան յարձակեցաւ ու կոտորեց, հիմա ժամանակն է որ ինք կոտորուի: Միւս կողմէ, այո Տէրը ուզեց դաստիարակել Իր ժողովուրդը, բայց երբեք չըբեց: Աստուած իբրեւ Հայր կը խրատէ, կը դաստիարակէ, բայց երբեք չի լքեր, այսինքն՝ երբ ժամանակ գայ փրկելու կը փրկէ, որովհետեւ այդպէս խոստացած է, ու Ինք հաւատարիմ է իր փրում խոստումին:

Ահա հասաւ ժամանակը երբ Բաբելոնէն դուրս պէտք է որ փախչին: Երբ Տէրը հրամայեց հոն մնալ, ուրեմն հոն մնալ, երբ ժամանակը հասաւ դուրս փախչելու, ուրեմն դուրս պէտք է փախչիլ: Նոյն պարզամը կը կարդանք Յայտնութիւն Յովհաննու գիրքէն մէջ, «Ինկաւ, ինկաւ մեծ Բաբելոնը», շարունակելով. «Ելէք անոր մէջէն, իմ ժողովուրդս, որպէսզի անոր մեղքերուն հաղորդակից չըլլաք ու անոր հարուածներէն բաժին չառնէք» (18:2, 4): Ինչպէս որ ըսուեցաւ Ղովպին, երբ Տէրը պիտի կործանէր Սոդոմն ու Գոմորը:

«Բաբելոն Տիրոջ ձեռքին մէջ բոլոր երկիրը գինովցնող ոսկի գաւաթ մը եղաւ. անոր գինիէն ազգերը խմեցին, անոր համար ազգերը յիմարացան» (7 հմր): Տիրոջ ձեռքին մէջ արտայայտութիւնը ցոյց կու տայ, թէ ամէն ինչ Տիրոջ փնտրումով փետի կ'ունենայ: Գաւաթը ոսկի է, բայց անոր մէջի գինին թունդ, այսինքն՝ թոյնով լեցուն, անօրէնութեամբ, պղծութեամբ:

Ահա անոր անկումը, կործանումը յանկարծ եղաւ: Հեգնանքով կ'ըսէ. «Անոր վերքին համար բալասան առէք, թերեւս բժշկութիւն գտնէ» (8 հմր), բայց պիտի չգտնէ (9 հմր):

Հասաւ պահը, որ Տէրը արդարութիւն ընէ, եւ արդարօրէն դարձ պաշտպանելով Իր ժողովուրդին դարձ: Անգամ մը որ Տէրը երդում ըրաւ, մանաւանդ Իր անձին վրայ, ուրեմն կը նշանակէ պիտի կատարէ ինչ որ ծրագրեց:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՐԳ ՄԸ (51:15-35)

Այս հապուածը կը ներկայացնէ Աստուծոյ սրեղծագործութիւնը, թէ Ինքն է այս սքանչելիքներուն սրեղծիչը, ուրեմն որեւէ մէկ բան չի կրնար արգիլել: Եթէ այս բոլորը սրեղծեց, ուրեմն դժուար չէ եթէ Բաբելոնը պէտք է կործանել: Երկրորդ, Աստուծոյ բարկութիւնը պատահական բարկութիւն չէ, այլ անոնց, որոնք ստուգեցան, սուր կուռքերու պաշտպանութիւն հետեւողներն են, որոնք ճշմարիտ Աստուածը, որ արարիչն է երկինքին ու երկրին, թողած կը հետեւին սուր աստուածներու, որոնք հոգի չունին, պարզապէս քանդակներ են: Իսկ Յակոբի ու Իսրայէլի բաժինն ու ժառանգութիւնը Տէրը Ինքն է (19 հմր): Այս նոյն արտայայտութիւնը ասկէ առաջ ալ ունեցաւ Տէրը Երեմիա 10:12-16: Ահա շուքով կու գայ հունձքի ժամանակը, կ'ըսէ Տէրը (33 հմր): Ինչ որ ըրած էր Սիոնին, նոյնը պիտի պատահի Բաբելոնին:

ԱՍՏՈՒԾԻ ԻՍՐԱԵԼԻՆ ՊԻՏԻ ՕԳՆԷ (51:36-40)

Ահա Տէրը Իր խոստումին համաձայն կու գայ ըսելու. «Ես քու դարիդ պաշտպան պիտի կանգնիմ, քեզի համար վրէժխնդիր պիտի ըլլամ» (36 հմր): Բաբելոնը աւերակ, զարմանքի առարկայ պիտի ըլլայ: Գառնուկներու պէս պիտի կոտորուին (40 հմր): Ինչպէս իրենք կոտորեցին, նոյնպէս պիտի կոտորուին:

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ՎԱՆՃԱՆԸ (51:41-49)

Բոլորի համար զարմանք պարճառող Բաբելոնը աւերակ եղաւ: Հերաքրքրական է որ այսպէղ արդէն կաբարուածի պէս կը ներկայացնէ պարգամը: Խորքին մէջ «պիտի» է: Ան որ ճանչցուած էր որ-պէս աշխարհի հրաշալիքներէն մէկը, կործանեցաւ: Այսպէղ եւս Աստուծոյ պարիժը կ'երթայ Բաբելոնի չաստուածութեան՝ Բէլին: «Անոր բերնէն՝ իր կլլածը պիտի հանեմ, ու անգամ մըն ալ ազգեր անոր պիտի չդիմեն» (44 հմր): Ի՞նչ է կլլածը: Աստուծոյ քաճարին սպասներն ու անօթները Բաբելոն բերուեցան եւ օգբագործուեցան Բաբելոնի չաստուածութեան: Երբ կը կարդանք Դանիէլի գիրքը (5:1-4):

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՊԱՏԳԱՄԸ ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԻՍՐԱՅԷԼԱՅԻՆԵՐՈՒՆ (51:50-53)

Ահա Տէրը կոչ կ'ուղղէ անոնց, որոնք Իսրայէլի ազարուածներն են. «**Պացէք, մի՛ կենաք: Հեռուէն Տէրը յիշեցէք, ու Երուսաղէմ ձեր միտքը թող գայ**» (50 հմր): Այս արքայայտութիւնը կը նշանակէ, քանի կոտորածը կու գայ, դուրս ելէք Բաբելոնէն, հեռացէք անկէ, որպէսզի կոտորածին մասնակից չդառնան: Իսկ կը յիշեցնէ, որ Տէրը իրենց միտքին մէջ ըլլայ, թէկուզ հեռուէն, որովհետեւ իրենք Երուսաղէմ չեն: Երուսաղէմն ալ իրենց միտքը բերեն, որպէս այն քաղաքը ուր Տէրը կը պաշտէին:

ԵՐԵՄԻԱՅԻ ՊԱՏԳԱՄԸ ԲԱԲԵԼՈՆ ԿԸ ՂՐԿՈՒԻ (51:59-64)

Ահա Աստուծոյ պարգամը Երեմիա մարգարէին քրուած կը թելադրէ որ մարգարէն գրէ այն ամէն չարիքը որ պիտի գայ Բաբելոնի գլխուն (60 հմր): Առաւել, այս պարգամները նաեւ Բաբելոնի մէջ կարդացուի, Իսրայէլի ժողովուրդին, որոնք Բաբելոն քարուեցան որպէս սքրուկ, որպէսզի անով խանդավարուին, քաջալերուին, յոյսով սպասեն Տիրոջ արդար Դարաստանին Բաբելոնի նկարմամբ: Մէկ այլ ուրիշ նոյնանման արքայայտութիւն մը որ կը կարդանք Յայտնութիւն Յովհաննու գիրքին մէջ (18:21), ու կ'ըսէ. "Այս նոյն ուժգնութեամբ պիտի իյնայ Բաբելոնը, մեծ քաղաքը, եւ յաւեր պիտի կորսուի":